



Zbiór Orzeczeń

WYROK TRYBUNAŁU (pierwsza izba)

z dnia 20 września 2017 r.*

Odwołanie – Pomoc państwa – Pojęcie „pomocy” – Pojęcie „korzyści gospodarczej” –
Kryterium wierzyciela prywatnego – Przesłanki stosowania – Zastosowanie – Ciężące na Komisji
Europejskiej obowiązki w dziedzinie dochodzenia

W sprawie C-300/16 P

mającej za przedmiot odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej,
wniesione w dniu 26 maja 2016 r.,

Komisja Europejska, reprezentowana przez K. Walkerową, L. Armati T. Maxiana Ruschego oraz
B. Stromsky'go, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu,

wnosząca odwołanie,

w której drugą stroną postępowania jest:

Frucona Košice a.s., z siedzibą w Koszycach (Słowacja), reprezentowana przez K. Lasoka, QC,
B. Hartnetta, barrister, J. Holmesa, QC, oraz O. Geissa, Rechtsanwalt,

strona skarżąca w pierwszej instancji,

TRYBUNAŁ (pierwsza izba),

w składzie: R. Silva de Lapuerta, prezes izby, E. Regan, A. Arabadjiev (sprawozdawca), C.G. Fernlund
i S. Rodin, sędziowie,

rzecznik generalny: N. Wahl,

sekretarz: C. Strömholm, administrator,

uwzględniając pisemny etap postępowania i po przeprowadzeniu rozprawy w dniu 15 lutego 2017 r.,

po zapoznaniu się z opinią rzecznika generalnego na posiedzeniu w dniu 3 maja 2017 r.,

wydaje następujący

* Język postępowania: angielski.

Wyrok

- 1 W odwołaniu Komisja Europejska wnosi o uchylenie wyroku Sądu Unii Europejskiej z dnia 16 marca 2016 r., Frucona Košice/Komisja (T-103/14, zwanego dalej „zaskarżonym wyrokiem”, EU:T:2016:152), w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji 2014/342/UE z dnia 16 października 2013 r. w sprawie pomocy państwa SA.18211 (C 25/05) (ex NN 21/05) udzielonej przez Republikę Słowacką na rzecz Frucona Košice a.s. (Dz.U. 2014, L 176, s. 38, zwanej dalej „sporną decyzją”).

Okoliczności powstania sporu

- 2 Okoliczności powstania sporu zostały przedstawione w pkt 1–34 zaskarżonego wyroku w następujący sposób:

„Zmiana sytuacji [spółki Frucona Košice] i postępowanie układowe

- 1 [...] Frucona Košice a.s. [...] jest spółką prawa słowackiego, która prowadziła działalność w szczególności w sektorze produkcji alkoholi i napojów alkoholowych.
- 2 Od listopada 2002 r. do listopada 2003 r. [spółka Frucona Košice] kilkakrotnie skorzystała z odroczenia wykonania zobowiązań podatkowych, obejmujących podatek akcyzowy, do którego zapłaty była zobowiązana. To odroczenie wykonania zobowiązania podatkowego zostało jej przyznane po udzieleniu gwarancji finansowych na rzecz miejscowego organu podatkowego, któremu podlegała, a mianowicie urzędowi Košice IV (zwanemu dalej »miejscowym organem podatkowym«).
- 3 W dniu 25 lutego 2004 r., ze względu na trudności finansowe, jakim musiała stawić czoło, [spółka Frucona Košice] nie była w stanie zapłacić podatku akcyzowego, który winna była uiścić za styczeń 2004 r. W następstwie zmian dokonanych w prawie poczynszy od dnia 1 stycznia 2004 r. [spółka Frucona Košice] nie mogła już uzyskać odroczenia zapłaty tego podatku akcyzowego.
- 4 W konsekwencji [spółce Frucona Košice] cofnięto koncesję na produkcję i przetwórstwo alkoholi i napojów alkoholowych. Od tego czasu ograniczyła ona swą działalność do dystrybucji pod marką »Frucona« napojów alkoholowych zakupionych od O.H., spółki, która na mocy porozumienia zawartego ze [spółką Frucona Košice] produkowała je na podstawie licencji w fabrykach napojów alkoholowych spółki Frucona Košice.
- 5 [Spółka Frucona Košice] znalazła się także w sytuacji zadłużenia w rozumieniu zákon č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní (słowackiej ustawy nr 328/1991 o postępowaniu likwidacyjnym i układowym).
- 6 W dniu 8 marca 2004 r. [spółka Frucona Košice] złożyła do Krajský súd v Košiciach [sądu okręgowego w Koszycach (Słowacja)] wniosek o wszczęcie postępowania układowego, zawierający propozycję, że każdemu z wierzycieli zapłaci ona 35% kwoty, jaką była im winna (zwaną dalej »propozycją układu«). Całkowite zadłużenie [spółki Frucona Košice] wynosiło około 644,6 mln koron słowackich (SKK) [(około 21,4 mln EUR)], w tym około 640,8 mln SKK [(około 21,3 mln EUR)] zadłużenia podatkowego.
- 7 Postanowieniem z dnia 29 kwietnia 2004 r. Krajský súd v Košiciach [sąd regionalny w Koszycach] zatwierdził postępowanie układowe.

- 8 W dniu 9 lipca 2004 r. wierzyciele [spółki Frucona Košice], w tym miejscowy organ podatkowy, na posiedzeniu dotyczącym układu przyjęli propozycję układu. W ramach tego postępowania układowego miejscowy organ podatkowy występował jako wierzyciel odrębny, z którego to statusu korzystał on z powodu zabezpieczeń ustanowionych na jego rzecz przy odroczeniu zapłaty podatku akcyzowego należnego od [spółki Frucona Košice] (zob. pkt 2 powyżej).
- 9 Przed dniem 9 lipca 2004 r., jak podnosi [spółka Frucona Košice], w szczególności przedłożyła ona miejscowemu organowi podatkowemu sprawozdanie z audytu sporządzone przez niezależną spółkę audytorską (zwane dalej »sprawozdaniem E«), aby umożliwić organowi podatkowemu oszacowanie korzyści wynikających z układu i z likwidacji.
- 10 W dniu 21 czerwca 2004 r. słowacki organ skarbowy przeprowadził kontrolę w pomieszczeniach [spółki Frucona Košice]. Podczas tej kontroli określono sytuację finansową [spółki Frucona Košice] na dzień 17 czerwca 2004 r.
- 11 Postanowieniem z dnia 14 lipca 2004 r. Krajský súd v Košiciach [sąd regionalny w Koszycach] zatwierdził układ. Zgodnie z tym układem wierzytelności słowackiego organu skarbowego miały zostać zaspokojone w 35%, co odpowiadało kwocie do zapłaty w wysokości około 224,3 mln SKK [(około 7,45 mln EUR)].
- 12 Pismem z dnia 20 października 2004 r. miejscowy urząd podatkowy poinformował [spółkę Frucona Košice], że warunki układu, zgodnie z którymi część zobowiązania podatkowego nie musi zostać wykonana, stanowią pośrednią pomoc państwa, która wymaga zgody Komisję Wspólnot Europejskich.
- 13 W dniu 17 grudnia 2004 r. [spółka Frucona Košice] między innymi zapłaciła miejscowemu urzędowi podatkowemu kwotę 224,3 mln SKK [(około 7,45 mln EUR)] odpowiadającą 35% jej całkowitego zobowiązania podatkowego. Postanowieniem z dnia 30 grudnia 2004 r. Krajský súd v Košiciach [(sąd regionalny w Koszycach)] zamknął postępowanie układowe. Postanowieniem z dnia 18 sierpnia 2006 r. Krajský súd v Košiciach [(sąd regionalny w Koszycach)] zmniejszył kwotę, która powinna zostać zapłacona na rzecz miejscowego urzędu podatkowego, do 224,1 mln SKK [(około 7,44 mln EUR)].

Postępowanie administracyjne

- 14 W dniu 15 października 2004 r. do Komisji została złożona skarga dotycząca przyznanej [spółce Frucona Košice] pomocy państwa, która miała być bezprawna.
- 15 Pismem z dnia 4 stycznia 2005 r. Republika Słowacka, w następstwie skierowania do niej przez Komisję żądania udzielenia informacji, powiadomiła Komisję, o istnieniu możliwości, iż [spółka Frucona Košice] otrzymała bezprawną pomoc, i wniosła do Komisji o zatwierdzenie tej pomocy jako pomocy na ratowanie zagrożonego przedsiębiorstwa.
- 16 Zebrawszy dodatkowe informacje, pismem z dnia 5 lipca 2005 r. Komisja doręczyła Republice Słowackiej swą decyzję o wszczęciu formalnego postępowania wyjaśniającego przewidzianego w art. 88 ust. 2 WE w sprawie rozpatrywanego środka. Decyzja ta została opublikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* (Dz.U. 2005, C 233, s. 47).
- 17 Pismem z dnia 10 października 2005 r. Republika Słowacka przekazała Komisji swe uwagi w przedmiocie rozpatrywanego środka. Pismem z dnia 24 października 2005 r. [spółka Frucona Košice] przekazała Komisji swe uwagi w przedmiocie rozpatrywanego środka. Uwagi te zostały następnie podane do wiadomości Republiki Słowackiej, aby umożliwić jej zajęcie stanowiska, co też ta uczyniła pismem z dnia 16 grudnia 2005 r.

Pierwotna decyzja

- 18 W dniu 7 czerwca 2006 r. Komisja wydała decyzję 2007/254/WE w sprawie pomocy państwa C 25/05 (ex NN 21/05) udzielonej przez Republikę Słowacką na rzecz Frucona Košice (Dz.U. [2007] L 112, s. 14, zwaną dalej »pierwotną decyzją«). Sentencja tej decyzji w art. 1 stanowiła, że pomoc państwa, którą Republika Słowacka przyznała skarżącej, w wysokości 416 515 990 SKK [(około 13,9 mln EUR)], była niezgodna ze wspólnym rynkiem, a w art. 2 nakazywała odzyskanie tej pomocy.

Przebieg postępowania przed Sądem i Trybunałem

- 19 W dniu 12 stycznia 2007 r. [spółka Frucona Košice] wniosła do Sądu skargę o stwierdzenie nieważności pierwotnej decyzji.
- 20 W wyroku z dnia 7 grudnia 2010 r., Frucona Košice/Komisja (T-11/07, EU:T:2010:498) Sąd oddalił tę skargę jako bezzasadną.
- 21 Rozpoznając wniesione przez [spółkę Frucona Košice] odwołanie w trybie art. 56 statutu Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, Trybunał w wyroku z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja (C-73/11 P, EU:C:2013:32) uchylił ww. w pkt 20 wyrok Frucona Košice/Komisja (T-11/07, EU:T:2010:498). W ramach oceny co do istoty sporu w pierwszej instancji, Trybunał orzekł, że nie uwzględniwszy w ocenie kryterium prywatnego wierzyciela czasu trwania postępowania likwidacyjnego, Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, a jeśli wzięła ten element pod uwagę, to nie uzasadniła pierwotnej decyzji w sposób wymagany prawem. Wreszcie Trybunał skierował sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd, aby wydał on orzeczenie w przedmiocie podniesionych przed nim zarzutów, co do których się on nie wypowiedział.
- 22 W następstwie [wyroku z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja (C-73/11 P, EU:C:2013:32)] i w celu zaradzenia wskazanym przez Trybunał uchybieniom Komisja w dniu 16 października 2013 r. wydała [sporną decyzję], w której art. 1 stwierdzono, że »uchyla się« pierwotną decyzją.
- 23 Następnie w drodze postanowienia [z dnia 21 marca 2014 r., Frucona Košice/Komisja (T-11/07 RENV, niepublikowanego, EU:T:2014:173)] Sąd [...] orzekł [...], że postępowanie w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności [pierwotnej decyzji] zostaje umorzone.

[Sporna] decyzja

[...]

- 25 W [spornej] decyzji Komisja w szczególności uznała, że konieczne było w istocie zbadanie kwestii, czy przyjmując propozycję układu, a zatem umorzenie o 65% swej wierzytelności, miejscowy organ podatkowy zachował się wobec [spółki Frucona Košice] jak prywatny wierzyciel działający w warunkach gospodarki rynkowej. Komisja wyjaśniła w tym względzie, że pozycja wierzyciela [spółki Frucona Košice], w jakiej znajdował się wspomniany organ, była niespotykana silna, ponieważ organ ten znajdował się w korzystniejszej sytuacji prawnej i ekonomicznej niż prywatni wierzyciele [spółki Frucona Košice]. Miejscowy organ podatkowy posiadał bowiem ponad 99% wszystkich zarejestrowanych wierzytelności i był wierzycielem odrębnym, którego roszczenia mogły zostać zaspokojone w dowolnym momencie postępowania likwidacyjnego w związku ze sprzedażą gwarantowanych aktywów (motyw 80 [spornej] decyzji).
- 26 W pierwszej kolejności, jeśli chodzi o kryterium wierzyciela prywatnego, Komisja w szczególności zauważyła, że możliwość stosowania tego kryterium zależy od tego, czy dane państwo członkowskie przyznało należącemu do niego przedsiębiorstwu korzyść gospodarczą, działając

w charakterze innym niż w charakterze władzy publicznej, i że w sytuacji gdy państwo członkowskie powołuje się w trakcie postępowania administracyjnego na to kryterium, to w razie wątpliwości musi ono jednoznacznie wykazać na podstawie obiektywnych i weryfikowalnych dowodów, że wprowadzony w życie środek został podjęty w ramach jego działalności jako prywatnego podmiotu gospodarczego. Komisja odwołała się w tym zakresie do wyroku z dnia 5 czerwca 2012 r., Komisja/EDF ([C-124/10 P, EU:C:2012:318] pkt 81–85) (motyw 82 [spornej] decyzji).

27 W motywie 83 [spornej] decyzji Komisja stwierdziła, co następuje:

»Reasumując, Słowacja twierdzi, że jej zdaniem niniejszy środek stanowi pomoc państwa. Przyznaje, że w czasie [chwili zawarcia] układu kwestia pomocy państwa po prostu nie była brana pod uwagę i wnioskuję o uznanie kwestionowanego środka za pomoc na ratowanie. W związku z tym wydaje się, że wymagania [wymogi] określone w orzecznictwie, o którym mowa powyżej [w przytoczonym orzecznictwie], w tym przypadku nie zostały spełnione i kwestionowany środek stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE«.

28 W drugiej kolejności, zauważywszy w motywie 84 [spornej] decyzji, że »[to spółka Frucona Košice] twierdził[a], że środek nie stanowi[ł] pomocy państwa i przedłożył[a] wspomniane wyżej dokumenty, w szczególności sprawozdania dwóch audytorów«, Komisja sprawdziła, czy Republika Słowacka zachowała się względem [spółki Frucona Košice] jak prywatny wierzyciel

29 W tym celu Komisja, po pierwsze, porównała, w świetle dowodów przedstawionych przez [spółkę Frucona Košice], postępowania układowe i likwidacyjne (motywy 88–119 [spornej] decyzji), po drugie, porównała postępowanie układowe i egzekucję należności podatkowych (motywy 120–127 [spornej] decyzji), i po trzecie, zbadała pozostałe dowody przedłożone przez władze słowackie i [spółkę Frucona Košice] (motywy 128–138 [spornej] decyzji). Zasadniczo Komisja uznała, że zarówno postępowanie likwidacyjne, jak i egzekucja należności podatkowych były z punktu widzenia miejscowego organu podatkowego alternatywami korzystniejszymi od propozycji układu (motywy 119, 124 i 127 [spornej] decyzji).

30 Komisja stwierdziła w motywie 139 [spornej] decyzji, że kryterium prywatnego wierzyciela nie zostało spełnione i że Republika Słowacka przysporzyła [spółce Frucona Košice] korzyści, której [spółka Frucona Košice] nie mogłaby uzyskać w tych warunkach rynkowych. W motywie 140 wspomnianej decyzji Komisja stwierdziła, że umorzenie długu, na które zgodził się miejscowy organ podatkowy w ramach układu, stanowi pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE. Wreszcie w motywie 182 tej decyzji Komisja stwierdziła, że ta pomoc państwa nie była zgodna z rynkiem wewnętrznym.

31 Sentencja [spornej] decyzji obejmuje pięć artykułów.

32 Na podstawie art. 1 [spornej] decyzji »[u]chyła się [pierwotną] decyzję« (zob. pkt 22 powyżej).

33 Na podstawie art. 2 [spornej] decyzji pomoc państwa, która została przyznana przez Republikę Słowacką na rzecz skarżącej w wysokości 416 515 990 SKK [(około 13,9 mln EUR)], jest niezgodna ze wspólnym rynkiem [z rynkiem wewnętrznym].

34 W art. 3 [spornej] decyzji Komisja nakazuje Republice Słowackiej odzyskanie rozpatrywanej pomocy przyznanej bezprawnie [spółce Frucona Košice], wraz z odsetkami za zwłokę.

[...]”.

Postępowanie przed Sądem i zaskarżony wyrok

- 3 Pismem złożonym w sekretariacie Sądu w dniu 17 lutego 2014 r. spółka Frucona Košice wniosła skargę o stwierdzenie nieważności spornej decyzji.
- 4 W uzasadnieniu skargi sformułowała ona cztery zarzuty, z których pierwszy oparty jest na naruszeniu prawa do obrony, drugi – na naruszeniu prawa w motywie 83 spornej decyzji, trzeci – na błędnych ustaleniach faktycznych i na naruszeniach prawa obarczających wniosek, zgodnie z którym postępowanie likwidacyjne było korzystniejsze od postępowania układowego, a czwarty – na błędnych ustaleniach faktycznych i na naruszeniach prawa obarczających wniosek, że egzekucja należności podatkowych była bardziej korzystna niż propozycja układu.
- 5 W zaskarżonym wyroku Sąd oddalił zarzuty pierwszy i drugi, a uwzględnił zarzuty trzeci i czwarty. W konsekwencji uchylił on sporną decyzję i obciążył Komisję kosztami postępowania.

Żądania stron

- 6 Komisja wnosi do Trybunału o:
 - uchylenie zaskarżonego wyroku;
 - tytułem żądania głównego, oddalenie skargi i obciążenie spółki Frucona Košice poniesionymi kosztami, oraz
 - posiłkowo – przekazanie sprawy Sądowi do ponownego rozpoznania oraz zastrzeżenie, że rozstrzygnięcie w przedmiocie kosztów postępowania nastąpi w orzeczeniu kończącym postępowanie.
- 7 Spółka Frucona Košice wnosi do Trybunału o:
 - oddalenie odwołania oraz
 - obciążenie Komisji kosztami postępowania.

W przedmiocie odwołania

- 8 W uzasadnieniu odwołania Komisja formułuje sześć zarzutów, z których pierwszy dotyczy błędnej wykładni spornej decyzji, zarzuty drugi i czwarty – niezachowania przesłanek zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego, zarzut trzeci – błędnego pojmowania zasady powagi rzeczy osądzonej oraz zasady ne ultra petita, zarzut piąty – błędnego zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego, a zarzut szósty – przekroczenia granic obowiązku przeprowadzenia starannego i bezstronnego dochodzenia.
- 9 W pierwszej kolejności należy zbadać zarzuty drugi i czwarty, w drugiej – zarzut pierwszy, w trzeciej – zarzut trzeci, a na końcu zarzuty piąty i szósty.

W przedmiocie zarzutów drugiego i czwartego, dotyczących możliwości zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego

Argumentacja stron

- 10 W ramach zarzutu drugiego Komisja podnosi, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając w pkt 109–118 zaskarżonego wyroku, iż beneficjent pomocy może skutecznie powołać się na kryterium wierzyciela prywatnego.
- 11 Zdaniem Komisji kryterium to odnosi się do subiektywnego punktu widzenia, jaki podmiot publiczny przyjmuje, wydając decyzję o przyjęciu spornego środka. Tym samym z jednej strony ujawnianie lub nieujawnianie swoich zamiarów na tym etapie jest wyborem, który stanowi subiektywne prawo danego państwa członkowskiego, z takim skutkiem, że na prawo to nie mogą powoływać się osoby trzecie. Z drugiej strony wyłącznie to państwo członkowskie dysponowało wszystkimi istotnymi dla sprawy dowodami, na podstawie których wyrobiło sobie ono opinię w momencie podejmowania decyzji o przyjęciu spornego środka. Do tego państwa członkowskiego należało zatem powołanie się na kryterium wierzyciela prywatnego i dostarczenie niezbędnych dowodów w tym zakresie.
- 12 W niniejszym przypadku, jak wynika z motywów 128–132 spornej decyzji, Komisja była w posiadaniu dowodów wskazujących, iż stanowisko Republiki Słowackiej było jasne i spójne, zarówno w momencie udzielenia odpowiedzi na skargę, jak i w momencie przyjęcia układu: państwo to wskazywało zawsze, że w jego mniemaniu w niniejszej sprawie chodziło o pomoc państwa.
- 13 Komisja dodaje, że jeżeli rozstrzygnięcie, iż beneficjent pomocy może powoływać się na kryterium wierzyciela prywatnego, było słuszne, to Sąd naruszył prawo, nie wymagając od spółki Frucona Košice, tak jak od państwa członkowskiego, wykazania na podstawie obiektywnych i weryfikowalnych dowodów, że wprowadzony w życie środek został podjęty w ramach działalności jako wierzyciela prywatnego wspomnianego państwa członkowskiego.
- 14 W zarzucie czwartym Komisja podnosi, że Sąd naruszył prawo, orzekając w pkt 247 zaskarżonego wyroku, iż Komisja nie może dokonywać rozróżnienia – w celu stosowania kryterium podmiotu prywatnego – pomiędzy odmiennymi alternatywami spornego środka.
- 15 Ponieważ możliwość stosowania kryterium wierzyciela prywatnego opiera się na dowodach dostarczonych w celu wykazania możliwości jego zastosowania, błąd Sądu polegał na rozstrzygnięciu, zgodnie z którym zastosowanie tego kryterium jest operacją abstrakcyjną mającą na celu zrekonstruowanie z urzędu hipotetycznego zachowania idealnego, racjonalnego i w pełni poinformowanego wierzyciela prywatnego.
- 16 W związku z tym, ponieważ jest jasne, że wierzycielowi publicznemu nie przekazano żadnych informacji dotyczących szczególnego sposobu postępowania, wszelkie porównanie zachowania tego podmiotu z zachowaniem wierzyciela prywatnego w podobnej sytuacji byłoby pozbawione sensu. Kryterium to nie znajdowało zatem zastosowania w niniejszej sprawie.
- 17 Komisja podnosi, że w niniejszej sprawie strony są zgodne co do tego, iż w momencie zajścia okoliczności będących podstawą sporu nie przeprowadzono jakiegokolwiek porównania propozycji układu i egzekucji należności podatkowych pod kątem zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego. Tym samym Sąd winien był wypowiedzieć się, czy motyw 120 spornej decyzji zawiera w istocie dorozumiane rozstrzygnięcie, zgodnie z którym kryterium wierzyciela prywatnego nie znajduje zastosowania w okolicznościach niniejszej sprawy.
- 18 Spółka Frucona Košice kwestionuje zasadność argumentacji Komisji.

Ocena Trybunału

- 19 Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Trybunału zakwalifikowanie danego środka jako „pomocy państwa” w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE wymaga spełnienia wszystkich przewidzianych w tym postanowieniu przesłanek. A zatem, po pierwsze, musi to być interwencja państwa lub przy użyciu zasobów państwowych. Po drugie, interwencja ta musi być w stanie wpłynąć na wymianę handlową między państwami członkowskimi. Po trzecie, musi ona przyznawać beneficjentowi selektywną korzyść. Po czwarte, musi zakłócać konkurencję lub grozić jej zakłóceniem (wyroki z dnia 21 grudnia 2016 r.: Komisja/Hansestadt Lübeck, C-524/14 P, EU:C:2016:971, pkt 40; a także Komisja/World Duty Free Group SA i in., C-20/15 P i C-21/15 P, EU:C:2016:981, pkt 53).
- 20 Pojęcie „pomocy” obejmuje nie tylko świadczenia o charakterze pozytywnym, takie jak przyznanie subwencji, lecz również różne formy środków interwencyjnych, które zmniejszają koszty obciążające zwykle budżet przedsiębiorstwa i które, nie będąc przez to subwencjami w ścisłym znaczeniu tego słowa, mają jednak taki sam charakter oraz identyczny skutek (wyrok z dnia 21 marca 2013 r., Komisja/Buczek Automotive, C-405/11 P, niepublikowany, EU:C:2013:186, pkt 30).
- 21 Jednakże przesłanki, jakie musi spełnić działanie, by mogło ono wchodzić w zakres pojęcia „pomocy” w rozumieniu art. 107 TFUE, nie są spełnione, jeżeli przedsiębiorstwo będące beneficjentem mogłoby uzyskać taką samą korzyść jak korzyść przysporzona mu przy użyciu zasobów państwowych w okolicznościach, które odpowiadają normalnym warunkom rynkowym (wyrok z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja, C-73/11 P, EU:C:2013:32, pkt 70 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 22 W wypadku gdy wierzyciel należący do sektora publicznego przyznaje udogodnienia w płatności zadłużenia należnego mu od przedsiębiorstwa, oceny tej dokonuje się co do zasady na podstawie kryterium inwestora prywatnego (wyrok z dnia 21 marca 2013 r., Komisja/Buczek Automotive, C-405/11 P, niepublikowany, EU:C:2013:186, pkt 32).
- 23 Tym samym kryterium wierzyciela prywatnego nie stanowi wyjątku, który znajduje zastosowanie wyłącznie na wniosek państwa członkowskiego, gdy spełnione są znamiona pojęcia pomocy państwa niezgodnej z rynkiem wewnętrznym, określone w art. 107 ust. 1 TFUE. Kryterium to bowiem, w przypadkach, w których znajduje zastosowanie, figuruje wśród elementów, które Komisja jest zobowiązana uwzględnić, aby ustalić istnienie takiej pomocy (zob. podobnie wyroki: z dnia 5 czerwca 2012 r., Komisja/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, pkt 103; a także z dnia 21 marca 2013 r., Komisja/Buczek Automotive, C-405/11 P, niepublikowany, EU:C:2013:186, pkt 32).
- 24 Zatem w sytuacji, gdy okazuje się, że kryterium wierzyciela prywatnego może mieć zastosowanie, na Komisji spoczywa obowiązek zwrócenia się do tego państwa członkowskiego o dostarczenie jej wszelkich istotnych informacji, które umożliwią jej sprawdzenie, czy przesłanki zastosowania tego kryterium są spełnione (wyrok z dnia 21 marca 2013 r., Komisja/Buczek Automotive, C-405/11 P, niepublikowany, EU:C:2013:186, pkt 33).
- 25 Po pierwsze, z przytoczonego orzecznictwa Trybunału wynika, że gdy okazuje się, że kryterium wierzyciela prywatnego mogłoby zostać zastosowane, obowiązkiem Komisji jest zbadanie tej możliwości niezależnie od wszelkich wniosków w tym zakresie.
- 26 W konsekwencji, zgodnie z tym, co wskazał rzecznik generalny w pkt 72 i 76 opinii, z jednej strony nie stoi na przeszkodzie temu, by beneficjent pomocy mógł powołać się na możliwość zastosowania tego kryterium, a z drugiej strony w sytuacji gdy beneficjent powoła się na to kryterium, Komisja ma obowiązek zbadania możliwości jego zastosowania oraz, w odpowiednim przypadku, zastosowania go.
- 27 Po drugie, odnosząc się do znaczenia subiektywnego punktu widzenia państwa członkowskiego, należy podkreślić, że zgodnie z tym, co wskazał rzecznik generalny w pkt 74 opinii, punktem wyjścia do ustalenia, czy kryterium podmiotu prywatnego znajduje zastosowanie, musi być gospodarczy charakter

działania państwa członkowskiego a nie to, jak owo państwo – subiektywnie rzecz ujmując – postrzegało swoje działanie, ani też czy rozważało alternatywne sposoby działania przed przyjęciem badanego środka.

- 28 W każdym razie kryterium wierzyciela prywatnego służy zbadaniu, czy przedsiębiorstwo będące beneficjentem pomocy nie uzyskałoby porównywalnych udogodnień od wierzyciela prywatnego, który znajdowałby się w sytuacji możliwie najbardziej zbliżonej do sytuacji wierzyciela należącego do sektora publicznego i który podejmowałby działania w celu uzyskania zapłaty kwot należnych mu od dłużnika mającego trudności finansowe (wyrok z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja, C-73/11 P, EU:C:2013:32, pkt 72), oraz tym samym, czy przedsiębiorstwo to mogłoby uzyskać taką samą korzyść jak korzyść przysporzona mu przy użyciu zasobów państwowych w okolicznościach, które odpowiadają normalnym warunkom rynkowym (wyrok z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja, C-73/11 P, EU:C:2013:32, pkt 70).
- 29 Wynika stąd zatem, że badanie, jakie winna w danym przypadku przeprowadzić Komisja, nie może ograniczać się wyłącznie do opcji, którą rzeczywiście uwzględnił właściwy organ, ale powinno koniecznie obejmować ogół opcji, które prywatny wierzyciel racjonalnie przewidywał w takiej sytuacji.
- 30 Co się tyczy argumentacji powołanej przez Komisję w ramach zarzutu czwartego, wystarczy stwierdzić, że Sąd nie naruszył prawa, stwierdziwszy w pkt 247 zaskarżonego wyroku, iż wówczas, gdy kryterium wierzyciela prywatnego jako takie znajduje zastosowanie, Komisja nie może dokonywać rozróżnienia – oceniając możliwości zastosowania tego kryterium – pomiędzy odmiennymi alternatywami spornego środka.
- 31 Wynika stąd, że zarzuty drugi i czwarty należy oddalić jako bezzasadne.

W przedmiocie zarzutu pierwszego, dotyczącego błędnej wykładni spornej decyzji

Argumentacja stron

- 32 W ramach zarzutu pierwszego Komisja twierdzi, że Sąd dokonał błędnej wykładni spornej decyzji, ponieważ w pkt 101–104 zaskarżonego wyroku orzekł, iż instytucja ta uznała w tej decyzji, że kryterium wierzyciela prywatnego znajdowało zastosowanie do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy.
- 33 W ten sposób Sąd błędnie uznał, że z ostatniego zdania motywu 80 tej decyzji należało wywieść, iż kryterium wierzyciela prywatnego znajdowało w niniejszym przypadku zastosowanie. Ów błąd wykładni staje się widoczny w trakcie lektury następujących motywów tej decyzji. Motyw 81 nie dotyczył bowiem w sposób szczególny warunków stosowania tego kryterium, motyw 82 określał w sposób szczegółowy sytuację, w której istnieje możliwość zastosowania tego kryterium, a motyw 83, tak samo jak motywy 128–132, dotyczył odpowiedzi na pytanie, czy kryterium to znajduje zastosowanie.
- 34 Spółka Frucona Košice kwestionuje zasadność argumentacji Komisji.

Ocena Trybunału

- 35 W pierwszej kolejności należy stwierdzić, że sporna decyzja nie określa wyraźnie, że kryterium wierzyciela prywatnego nie znajdowało zastosowania w niniejszej sprawie. Natomiast decyzja ta stosuje owo kryterium, na którym w wyraźny sposób opiera się wniosek sformułowany w motywach 139 i 140 tej decyzji, zgodnie z którym sporny środek stanowi pomoc państwa.

- 36 Następnie należy przypomnieć, że w zakresie, w jakim Komisja miała wyrażać wątpliwości co do możliwości zastosowania wspomnianego kryterium, powinna ona była – jak wynika z pkt 24 niniejszego wyroku – zwrócić się do państwa słowackiego o istotne informacje w tym względzie i przystąpić do całościowej oceny dowodów (zob. podobnie wyrok z dnia 5 czerwca 2012 r., Komisja/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, pkt 86). Niemniej jednak sporna decyzja nie zawiera jakichkolwiek wskazówek, że tego rodzaju wnioski lub też taka ocena miały miejsce.
- 37 Wreszcie, należy wskazać, że Komisja zastosowała kryterium wierzyciela prywatnego, stwierdziwszy w pkt 84 i 86 spornej decyzji, że beneficjent podniósł, iż przyjęcie propozycji układu nie stanowi pomocy państwa, ponieważ postępowanie likwidacyjne było mniej korzystne dla państwa słowackiego.
- 38 W tych okolicznościach zarzut pierwszy należy oddalić jako bezzasadny.

W przedmiocie zarzutu trzeciego, dotyczącego zasady powagi rzeczy osądzonej i zasady ne ultra petita

Argumentacja stron

- 39 Komisja podnosi, że Sąd naruszył zasadę powagi rzeczy osądzonej oraz zasadę ne eat iudex ultra petita partium, orzekając w pkt 123–126 zaskarżonego wyroku, iż Trybunał, w sposób dorozumiany, ale oczywisty, uznał w wyroku z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja (C-73/11 P, EU:C:2013:32), że kryterium wierzyciela prywatnego znajdowało zastosowanie do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy oraz że tym samym utrzymanie w mocy interpretacji spornej decyzji proponowanej przez Komisję byłoby jednoznaczne z naruszeniem zasady powagi rzeczy osądzonej.
- 40 Spółka Frucona Košice kwestionuje argumentację Komisji.

Ocena Trybunału

- 41 Zarzut trzeci, odnoszący się do argumentów podniesionych posilkowo na poparcie słuszności orzeczenia Sądu, zgodnie z którymi kryterium wierzyciela prywatnego znajdowało zastosowanie do okoliczności faktycznych niniejszej sprawy, oraz zarzuty pierwszy, drugi i czwarty, kwestionujące przywołane orzeczenie Sądu, winny zostać oddalone jako bezzasadne, natomiast zarzut trzeci – jako nieistotny dla sprawy.

W przedmiocie zarzutów piątego i szóstego, dotyczących zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego i ciążącego na Komisji obowiązku przeprowadzenia starannego i bezstronnego dochodzenia

Argumentacja stron

- 42 W ramach zarzutu piątego Komisja w pierwszej kolejności twierdzi, że kryterium wierzyciela prywatnego oznacza, iż powinna ona określić subiektywny punkt widzenia organu publicznego i porównać go z punktem widzenia, jaki przyjąłby w tych samych okolicznościach prywatny wierzyciel. W tym względzie z orzecznictwa Trybunału wynika, że [do celów zastosowania kryterium inwestora prywatnego] istotne są jedynie informacje dostępne w momencie wydania przez organ publiczny decyzji oraz przewidywalny w tym momencie rozwój wydarzeń.

- 43 Komisja wywodzi stąd, że do zainteresowanego państwa członkowskiego należy wykazanie, iż w celu przyjęcia decyzji uwzględniło ono owe informacje i rozwój wydarzeń, które winny być podobne do informacji i rozwoju wydarzeń, jakich domagałby się prywatny wierzyciel przed podjęciem takiej samej decyzji.
- 44 Z orzecznictwa Trybunału wynika bowiem, że stosowanie kryterium wierzyciela prywatnego wyklucza możliwość, by wierzyciel działał przypadkowo, ale zakłada, że działa on wyłącznie z pełną znajomością okoliczności sprawy, ponieważ zgodnie z tym orzecznictwem oceny gospodarcze dokonane po przyznaniu danej korzyści, retrospektywna ewaluacja rzeczywistej rentowności inwestycji zrealizowanej przez dane państwo członkowskie lub późniejsze uzasadnienie faktycznie przyjętego wyboru postępowania nie są wystarczające.
- 45 Nie oznacza to jednak, że zainteresowane strony nie mogą dostarczać Komisji użytecznych informacji lub dowodów, by przykładowo wyjaśnić charakter i przedmiot spornego środka, jego kontekst lub cel, jaki środek ów realizuje. Nie oznacza to jednak, że do stron tych należy zastąpienie swoją oceną oceny rzeczywiście przeprowadzonej przez zainteresowane państwo członkowskie w momencie podejmowania przez nie decyzji, tak jak do Komisji nie należy zrekonstruowanie z urzędu hipotetycznego zachowania idealnego, racjonalnego i w pełni poinformowanego wierzyciela prywatnego.
- 46 Dostarczone Komisji informacje dodatkowe względem tych, na których oparło się zainteresowane państwo członkowskie, mogą zmierzać do wykazania, że na podstawie informacji, które owo państwo członkowskie rzeczywiście uwzględniło, wierzyciel prywatny postąpiłby lub nie postąpiłby w ten sam sposób. Informacje te nie mogą jednak zmierzać do uzasadnienia decyzji podjętej w oparciu o informacje lub dowody, które nie zostały w rzeczywistości uwzględnione przez zainteresowane państwo członkowskie.
- 47 Po drugie, Komisja podnosi, że Sąd, formułując w pkt 137 zaskarżonego wyroku kryterium oceny, zaniechał określenia granic ciężącego na tej instytucji obowiązku przeprowadzenia kontroli do istotnych informacji będących w jej posiadaniu. Zaniechanie to sprawiło, że Sąd w pkt 201 zaskarżonego wyroku uznał, iż Komisja powinna była uzyskać dodatkowe informacje w celu podważenia lub potwierdzenia wniosków, które wywiodła w drodze dedukcji z akt postępowania administracyjnego.
- 48 W przywołanym pkt 201 Sąd stworzył w ten sposób nowy wymóg, zgodnie z którym Komisja miała obowiązek zrekonstruować hipotetyczne zachowanie idealnego, racjonalnego i w pełni poinformowanego wierzyciela prywatnego, poszukując wszelkich „wyobrażalnych” dowodów i informacji – który to wymóg był sprzeczny z filozofią leżącą u podstaw kryterium wierzyciela prywatnego, mianowicie oceną subiektywnego punktu widzenia organu publicznego w momencie przyjęcia przez niego decyzji.
- 49 Zdaniem Komisji pkt 137 i 180–213 zaskarżonego wyroku są zatem oparte z jednej strony na błędnym założeniu, że orzecznictwo Trybunału wymagało od Komisji przeprowadzenia obiektywnej i kompletnej analizy korzyści i niedogodności wynikających z postępowania likwidacyjnego zamiast analizy opartej na subiektywnej sytuacji organu publicznego, a z drugiej strony – na błędnej wykładni spornej decyzji, w tym sensie, że wynikało z niej, iż instytucja ta dokonała takiej analizy.
- 50 Po trzecie, Komisja podnosi, że sporna decyzja opiera się na stanie aktywów spółki Frucona Košice na dzień 17 czerwca 2004 r. oraz że zdaniem Sądu słusznie nie przyjęła ona metodologii wynikającej ze sprawozdania E co się tyczy współczynników likwidacji tych aktywów. Niemniej jednak, ponieważ te informacje gospodarcze były jedynymi informacjami dostępnymi miejscowemu organowi podatkowemu w momencie podejmowania decyzji o przyjęciu propozycji układu, logiczną konsekwencją tych ustaleń faktycznych byłby wniosek, że wierzyciel prywatny dysponujący tymi samymi informacjami nie zgodziłby się na postępowanie układowe. Faktycznie bowiem, jeżeli jego zachowanie polegałoby na ubieganiu się o dodatkowe informacje, wierzyciel taki nie zaakceptowałby propozycji układu.

- 51 Komisja uważa, że mając na względzie fakt, iż należało do niej przeprowadzenie kontroli wyłącznie na podstawie informacji i dowodów znajdujących się w faktycznym posiadaniu wierzyciela publicznego lub które były powszechnie znane, akta postępowania administracyjnego skutecznie potwierdzały w każdym razie jej wniosek, zgodnie z którym wierzyciel prywatny nie zgodziłby się na układ. W istocie bowiem Sąd nie wskazał żadnego dodatkowego dowodu, który miałby znaczenie w momencie zajścia okoliczności faktycznych sprawy, a których Komisja nie wzięła pod uwagę.
- 52 Tym samym Sąd dopuścił się naruszenia prawa, orzekając w pkt 186 i 235 zaskarżonego wyroku, że dowody zgromadzone w aktach sprawy nie potwierdzały w sposób jednoznaczny i wymagany prawem wniosków Komisji wyciągniętych w celu oszacowania na kwotę 435 mln SKK (około 14,5 mln EUR) dochodu ze sprzedaży aktywów w związku z postępowaniem likwidacyjnym. Komisja dodaje, że Sąd nie wskazuje zakresu dowodu, jaki miała dostarczyć Komisja, ani też czy uważa on, że ten wymagany prawem dowód zobowiązywał Komisję do jednoznacznego wykazania, jaki był dochód ze sprzedaży.
- 53 Po czwarte, Komisja podnosi, że ujawnione przez nią naruszenia prawa obciążają także ocenę Sądu dotyczącą czasu trwania postępowania likwidacyjnego, jak również ocenę dotyczącą egzekucji należności podatkowych. W istocie bowiem, ocena Sądu opierała się na tym samym błędnym kryterium oraz na odrzuceniu dokonanej przez Komisję wyceny dochodu z likwidacji aktywów spółki Frucona Košice.
- 54 W ramach zarzutu szóstego Komisja ocenia, że pkt 191–195 zaskarżonego wyroku można rozumieć jako skierowany pod adresem Komisji zarzut naruszenia obowiązku przeprowadzenia starannego i bezstronnego dochodzenia. Jeżeli taka interpretacja była prawidłowa, Komisja podnosi, że Sąd nadał temu obowiązkowi błędny zakres oraz że obciążył ją nadmiernym ciężarem [dowodu].
- 55 W tym względzie Komisja podnosi, że w pkt 187 i 191 zaskarżonego wyroku Sąd stwierdził, że Komisja słusznie odrzuciła wartość dowodową sprawozdania E i że podstawą jej wnioskowań stały się dowody przedstawione przez spółkę Frucona Košice, a nie dowody przez nią kwestionowane. Następnie Sąd postanowił obciążyć Komisję za to, iż nie dochodziła ona dodatkowych informacji, które mogłyby podważyć lub potwierdzić wnioski, jakie wyciągnęła z tych dowodów, nie wyjaśniając przy tym, o jakiego rodzaju dodatkowe dowody instytucja ta mogłaby ewentualnie zabiegać.
- 56 Komisja oparła swą ocenę na dowodach, jakimi rzeczywiście dysponowała w danym momencie, i oceniła, iż mogła się ona odnosić do kwoty ustalonej przez beneficjenta, dopuszczonej przez organ podatkowy i opartej na niezależnych sprawozdaniach, nie wymagając przedstawienia innych sprawozdań. W każdym wypadku wierzyciel należący do sektora publicznego nie zaakceptowałby sytuacji, w której jego dłużnik nie potwierdza w sposób wystarczający szacunkowej wartości aktywów, które oferuje w charakterze gwarancji w celu odroczenia płatności zaległych należności podatkowych. W niniejszym przypadku, jak wynikało z decyzji o odroczeniu płatności zaległości, miejscowy organ podatkowy sam określił wartość aktywów.
- 57 Spółka Frucona Košice kwestionuje argumentację Komisji.

Ocena Trybunału

- 58 Tytułem wstępu należy wskazać, że zarzuty piąty i szósty dotyczą co do zasady zakresu ciążącego na Komisji obowiązku przeprowadzenia dochodzenia w związku z ocenami dotyczącymi kryterium wierzyciela prywatnego, przyjętego przez Sąd w trakcie badania części spornej decyzji dotyczących postępowania likwidacyjnego, jak również egzekucji należności podatkowych.
- 59 Zgodnie z utrwalonym orzecnictwem Trybunału w trakcie oceny kryterium wierzyciela prywatnego do Komisji należy dokonanie całościowej oceny z uwzględnieniem wszystkich dowodów istotnych w danym przypadku, które umożliwiają jej ustalenie, czy przedsiębiorstwo będące beneficjentem

pomocy nie uzyskałoby z pewnością porównywalnych udogodnień od wierzyciela prywatnego (zob. podobnie wyroki: z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja, C-73/11 P, EU:C:2013:32, pkt 73; z dnia 21 marca 2013 r., Komisja/Buczek Automotive, C-405/11 P, niepublikowany, EU:C:2013:186, pkt 47).

- 60 W tym względzie z jednej strony należy uważać za istotną każdą informację mogącą mieć niedający się pominąć wpływ na podjęcie decyzji przez ostrożnego i starannego w zwykłym przyjętym stopniu wierzyciela prywatnego, który znajdowałby się w sytuacji możliwie najbardziej zbliżonej do sytuacji wierzyciela należącego do sektora publicznego i który podejmowałby działania w celu uzyskania zapłaty kwot należnych mu od dłużnika mającego trudności płatnicze (wyroki: z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja, C-73/11 P, EU:C:2013:32, pkt 78; z dnia 21 marca 2013 r., Komisja/Buczek Automotive, C-405/11 P, EU:C:2013:186, niepublikowany pkt 54).
- 61 Z drugiej strony do celów zastosowania kryterium wierzyciela prywatnego istotne są jedynie dowody dostępne w momencie wydania decyzji oraz przewidywalny w tymże momencie rozwój wydarzeń (zob. podobnie wyrok z dnia 5 czerwca 2012 r., Komisja/EDF, C-124/10 P, EU:C:2012:318, pkt 105).
- 62 Przeprowadzona przez Komisję analiza kwestii możliwości uznania określonych środków za pomoc państwa z tego powodu, że postępowanie organów publicznych było odmienne od postępowania wierzyciela prywatnego, wymaga dokonania złożonej oceny ekonomicznej (wyroki: z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja, C-73/11 P, EU:C:2013:32, pkt 74; z dnia 21 marca 2013 r., Komisja/Buczek Automotive, C-405/11 P, niepublikowany, EU:C:2013:186, pkt 48).
- 63 W tym względzie należy przypomnieć, że w ramach kontroli, jaką sądy Unii Europejskiej sprawują nad dokonywanymi przez Komisję złożonymi ocenami ekonomicznymi w dziedzinie pomocy państwa, sąd Unii nie może zastąpić oceny ekonomicznej dokonanej przez Komisję swoją własną oceną (wyroki: z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja, C-73/11 P, EU:C:2013:32, pkt 75; z dnia 21 marca 2013 r., Komisja/Buczek Automotive, C-405/11 P, niepublikowany, EU:C:2013:186, pkt 49).
- 64 Jednakże sąd Unii winien w szczególności nie tylko dokonać kontroli materialnej prawdziwości przywołanych dowodów, ich wiarygodności i spójności, ale również zbadać, czy zebrane dowody stanowią zbiór istotnych danych, które należy wziąć pod uwagę w celu oceny złożonej sytuacji, oraz czy ich charakter pozwala na poparcie wyciągniętych z nich wniosków (wyroki: z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja, C-73/11 P, EU:C:2013:32, pkt 76; z dnia 21 marca 2013 r., Komisja/Buczek Automotive, C-405/11 P, niepublikowany, EU:C:2013:186, pkt 50).
- 65 W niniejszym przypadku należy rozpoznać w pierwszej kolejności argumentację przedstawioną przez Komisję w ramach zarzutów piątego i szóstego, podniesioną przeciwko części zaskarżonego wyroku dotyczącej postępowania likwidacyjnego.
- 66 W tym względzie po pierwsze, należy oddalić powołane przez Komisję argumenty oparte na przeświadczeniu, iż w pierwszej kolejności należało ustalić subiektywny punkt widzenia właściwego organu publicznego, a następnie porównać postawę tego organu i pozycję hipotetycznego wierzyciela prywatnego, ponieważ znaczenie tego rodzaju wnioskowania zostało wcześniej odrzucone w ramach analizy zarzutów drugiego i czwartego z uwagi na fakt, że wnioskowanie to opiera się na błędnie pojętym zakresie kryterium wierzyciela prywatnego.
- 67 Po drugie, w zakresie, w jakim Komisja zarzuca Sądowi stworzenie – w szczególności poprzez zaniechanie określenia granic ciężącego na tej instytucji obowiązku przeprowadzenia kontroli do istotnych informacji, którymi dysponowała – nowego wymogu, nakładającego na nią nadmierny ciężar [dowodu] polegający na poszukiwaniu wszelkich „wyobrażalnych” dowodów i informacji, należy stwierdzić, że argumentacja Komisji wnika z błędnej wykładni zaskarżonego wyroku.

- 68 W pierwszej kolejności należy stwierdzić w tym względzie, że w szczególności w pkt 134–137 zaskarżonego wyroku Sąd wskazał, że oceny kryterium wierzyciela prywatnego dokonuje się w stosunku do sytuacji możliwie najbardziej zbliżonej do sytuacji danego wierzyciela należącego do sektora publicznego.
- 69 Następnie w pkt 138–143 zaskarżonego wyroku Sąd przedstawił zasady rządzące jego zdaniem spoczywającym na Komisji ciężarem dowodu i wskazał w tym kontekście na dowody, które instytucja ta powinna w razie potrzeby zgromadzić i uwzględnić w ramach dokonywanego przez siebie badania, jak również na ogólne granice jej obowiązków w zakresie dochodzenia, określone orzecznictwem sądów Unii.
- 70 W tym względzie należy również przypomnieć, że zgodność z prawem decyzji w sprawie pomocy państwa powinna być oceniana przez sąd Unii w świetle informacji, którymi Komisja mogła dysponować w momencie jej wydania (wyrok z dnia 2 września 2010 r. Komisja/Scott, C-290/07 P, EU:C:2010:480, pkt 91 i przytoczone tam orzecznictwo).
- 71 Informacje, którymi „mogła dysponować” Komisja, zawierały informacje, które wydawały się znaczące dla dokonania oceny zgodnie z orzecznictwem przypomnianym w pkt 60–62 niniejszego wyroku, oraz informacje, których przedstawienia Komisja mogła domagać się w toku postępowania administracyjnego.
- 72 Wreszcie, w pkt 171–178 zaskarżonego wyroku Sąd przypominał, że zgodnie z jego orzecznictwem Komisja w żaden sposób nie podlega ogólnemu obowiązkowi przeprowadzania konsultacji z ekspertami zewnętrznymi i w związku z tym odrzuciła ona zarzuty spółki Frucona Košice, jakoby instytucja ta powinna była uzyskać nowe ekspertyzy zewnętrzne.
- 73 Punkty 180–213 i 235 zaskarżonego wyroku, będące przedmiotem krytyki Komisji, do której odnosi się pkt 64 niniejszego wyroku, nie oznaczają – jeżeli są interpretowane w kontekście prawnym przywołanym przez Sąd – nowych wymogów sprzecznych z orzecznictwem Trybunału.
- 74 W ten sposób ustaleń faktycznych zawartych w pkt 185 zaskarżonego wyroku – zgodnie z którymi Komisja określiła współczynniki likwidacji w drodze dedukcji na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach postępowania administracyjnego, nie przeprowadziła żadnej analizy metodologicznej lub ekonomicznej i nie dochodziła dodatkowych informacji mogących podważyć lub potwierdzić wnioski, do jakich doszła na podstawie tych dowodów – nie można odczytywać jako formułujących wymóg wykraczający poza warunki wymagane zgodnie z zasadami przypomnianymi przez Sąd w pkt 138–143 zaskarżonego wyroku lub które byłyby niezgodne z wymogami przedstawionymi w pkt 59 i 60 niniejszego wyroku.
- 75 Co się tyczy ocen Sądu dotyczących okoliczności faktycznych, zawartych w pkt 186, 196, 200 i 201 zaskarżonego wyroku – zgodnie z którymi dowody zgromadzone w aktach postępowania administracyjnego nie wystarczyły, by uzasadnić w sposób wymagany prawem dokonane przez Komisję oceny współczynników likwidacji, w związku z czym Komisja powinna była starać się uzyskać dodatkowe informacje w celu potwierdzenia swych wniosków – oceny te w żadnym stopniu nie przekraczają granic kontroli sądowej oczywistego błędu w ocenie, którą przeprowadza Sąd zgodnie z orzecznictwem, o którym mowa w pkt 63 niniejszego wyroku, i nie mogą być również uznane za formułujące wymóg niezgodny z zasadami przedstawionymi w pkt 59 i 60 niniejszego wyroku.
- 76 W zakresie, w jakim Sąd orzekł w pkt 186 zaskarżonego wyroku, że dowody znajdujące się w aktach postępowania administracyjnego powinny potwierdzać wnioski wyciągnięte przez Komisję nie tylko w sposób wystarczający pod względem prawnym, ale również w sposób jednoznaczny, wystarczy zauważyć, iż z pkt 187–201 zaskarżonego wyroku wynika, że w każdym razie Sąd nie dokonał oceny w świetle takiego wymogu i nie wspominał o tym w ramach rozważań figurujących w pkt 196, 200, 201 i 235 zaskarżonego wyroku.

- 77 Jak bowiem wskazał rzecznik generalny w pkt 125 i 131 opinii, Sąd ograniczył się w pkt 191–195, 198 i 199 zaskarżonego wyroku do uwidocznienia wewnętrznych sprzeczności spornej decyzji i do przedstawienia ustaleń faktycznych, zgodnie z którymi żaden z dowodów zawartych w aktach postępowania administracyjnego nie dostarczał wyjaśnień w przedmiocie współczynników likwidacji przyjętych przez Komisję.
- 78 W konsekwencji, wbrew twierdzeniom Komisji, Sąd nie zastosował błędnie kryterium prawnego. Wynika stąd, że zarzuty Komisji należy oddalić po części jako pozbawione znaczenia dla sprawy, a po części jako bezzasadne.
- 79 Po drugie, w zakresie, w jakim Komisja podnosi, że naruszenia prawa, które zidentyfikowała, obciążyły także ocenę Sądu dotyczącą czasu trwania postępowania likwidacyjnego, zawartą w pkt 223–235 zaskarżonego wyroku, jak również ocenę czasu trwania egzekucji należności podatkowych zawartą w pkt 277–284 tego wyroku, wystarczy stwierdzić, że ponieważ rozpatrzenie zarzutów Komisji nie doprowadziło do stwierdzenia żadnego naruszenia prawa, argumentacja ta jest pozbawiona wszelkiej zasadności.
- 80 Ponadto w pkt 279, 282 i 283 zaskarżonego wyroku Sąd stwierdził, że Komisja nie zbadała w pierwszej kolejności informacji na temat przewidywalnego czasu trwania egzekucji należności podatkowych, następnie nie uwzględniła, że bieg tego postępowania może zostać przerwany w skutek wszczęcia postępowania likwidacyjnego, i wreszcie – nie uzyskała informacji dotyczących kosztów, jakie mogą wyniknąć z takiej procedury.
- 81 Ponieważ takie rozważania dotyczą informacji, których ostrożny i sumienny w zwykłe przyjętym stopniu prywatny wierzyciel, znajdujący się w sytuacji podobnej do sytuacji miejscowego organu podatkowego, nie mógłby a priori pominąć, mogą one same w sobie uzasadniać rozstrzygnięcie Sądu, zgodnie z którym Komisja nie uwzględniła wszystkich istotnych informacji (zob. podobnie wyrok z dnia 24 stycznia 2013 r., Frucona Košice/Komisja C-73/11 P, EU:C:2013:32, pkt 77, 78, 81).
- 82 Ponadto z pkt 69–84 niniejszego wyroku wynika, że wbrew twierdzeniom Komisji Sąd wyjaśnił w sposób wystarczający pod względem prawnym z jednej strony zakres spoczywających na Komisji obowiązków w dziedzinie dochodzenia, a z drugiej strony rodzaj informacji, o które instytucja ta mogła zabiegać.
- 83 Wynika stąd, że zarzuty piąty i szósty należy oddalić jako bezzasadne.
- 84 Ponieważ należy oddalić ogół zarzutów podniesionych przez Komisję w uzasadnieniu odwołania, należy również oddalić odwołanie w całości.

W przedmiocie kosztów

- 85 Zgodnie z art. 184 § 2 regulaminu postępowania przed Trybunałem, jeżeli odwołanie jest bezzasadne, Trybunał rozstrzyga o kosztach.
- 86 Zgodnie z art. 138 § 1 tego regulaminu, mającym zastosowanie do postępowania odwoławczego na podstawie art. 184 § 1 regulaminu, kosztami zostaje obciążona, na żądanie strony przeciwnej, strona przegrywająca sprawę.
- 87 Ponieważ Komisja wniosła o obciążenie spółki Frucona Košice kosztami postępowania, a spółka ta przegrała sprawę, należy obciążyć ją kosztami.

Z powyższych względów Trybunał (pierwsza izba) orzeka, co następuje:

- 1) Odwołanie zostaje oddalone.**
- 2) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami postępowania.**

Podpisy